

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 236.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938878464/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

slaviske Hyiding af »Ordet« hvori Hjertet ingen Deel har, som man kalder Tro i Modsætning til den ærlige Tvivl der fordømmes som Vantro – den maa give sig tabt i Kamp med en stærk og varm Følelse. Og det gjør den menneskelige Natur Ære! – Det er sandt – Hjertet maa betale sin Lykke med Livet – men gjør den døde Tro sine Tilhængere udødelige? – De synke lidt efter lidt ned i Hells Rige, hvor de høre hjemme – mens Kjærligheden falder som Kjæmpe i Strid, om den end ikke vaagner som han i Valhal.»

Helene havde ikke seet at Pastor Frank var kommet ind i Stuen før han stod foran hende med det mest tilfredse Udtryk i sit Ansigt, der længe havde været seet der. »De dømmer saa sandt og rigtigt om den døde Tro der slavisk hylder Bogstaven, at jeg gjerne vilde høre Dem tilføie et Ord om den levende, der frivillig lader sig beherske af Aanden! Har Deres Hjerte intet at sige om en Christens Tro?« sagde han mildt, idet han betragtede hende med Deltagelse og Haab.

Helene bøiede Hovedet dybt, og da hun atter løftede det iveiret og fastede sit sjælfulde Blik paa Præsten, var en dyb Bevægelse synlig i hendes Ansigt: »Jeg kan kun gjentage hvad Virginie nylig sang for mig:

Vor Tro er den Forvisning paa
At vi Guds Naade have,
Som ingen af sig selv kan faae –
Men det er – *Aandens Gave.* –«

Hun afbrød sig selv, kjæmpende med sine Taarer. Men Frank udbrød hjerteglad: »Saa være Gud lovet, der sendte Dem den hellig Aand, til Frelse i den yderste Nød!«